

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621201071
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7621201071.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: A. J., Z.. XX.X.XXXX, bytom XXX XX H. XX, právne zastúpená: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Poštová banka, a.s., IČO: 31340890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 3 303,36 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobkyni sumu 3 303,36 € s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.303,36 € od 24.2.2021 do zaplatenia.

II. Priznáva žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 26.02.2021 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.303,36 Eur s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 27.11.2013 došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzatvoreniu Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej aj len ako „Zmluva o úvere“), ktorá neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z., nakoľko je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. a), c), j) citovaného zákona.

3. V Zmluve o úvere je uvedené, že celkovú čiastku tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, a teda náležitosť celková čiastka tak predstavuje sumu vo výške 9.185,72 Eur (výška úveru 5.500,00 Eur plus výška celkových nákladov 3.685,72 Eur). Súčinom výšky mesačnej splátky 136,07 Eur a počtu splátok 72 však dostaneme inú hodnotu - 9.797,04 Eur. Celková čiastka preto nie je v Zmluve o úvere uvedená správne a táto skutočnosť súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN v Zmluve o úvere.

4. Pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov, a to: dátum úveru: 27.11.2013, výška úveru: 5.500,00 Eur, periodicita splátok: mesačne a výška splátok: 136,07 Eur, vychádza RPMN 23,46 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 3) Zmluvy o úvere pri položke označenej ako „RPMN Banky v %“, kde sa uvádza 20,75 %. Nakoľko s poukazom na vyššie uvedený výpočet RPMN žalobcom je táto v predmetnej úverovej zmluve uvedená nesprávne, je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov.

5. Ako ďalší dôvod pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského

úveru žalobca uviedol resp. citoval ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a navrhol, aby žalovaný preukázal že nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., inak je ako veriteľ vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Na základe vyššie uvedeného konštatoval, že úver poskytnutý žalovaným je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalovaný nemá právo na odplatu za poskytnutý úver.

6. K identifikácii bezdôvodného obohatenia, ktorého vydania sa žalobca v tomto konaní od žalovaného domáha, žalobca uviedol nasledovné: Žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 5.500,00 Eur.

Žalobca uhradil na poskytnutý úver sumu vo výške 9.844,39 Eur za obdobie od 15.12.2013 do 24.03.2020 (uvedené vyplýva z listiny označenej ako „Výpis z účtu číslo XXXXXX-XXXXXXXXXX, Názov účtu A.Í.Z. J., obdobie od 01.01.13 do 16.12.20“).

Nakoľko bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 5.500,00 Eur a reálne už zaplatil sumu 9.844,39 Eur, a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný bezdôvodne obohatil v celkovej sume vo výške 4.344,39 Eur (celkové úhrady žalobcu 9.844,39 Eur mínus výška úveru 5.500,00 Eur).

K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo prvý krát dňa 16.05.2017, kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 130,00 Eur, z ktorej časť 104,97 Eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 25,03 Eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného.

Žalobca si podanou žalobou uplatňuje voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.303,36 Eur za obdobie od 05.03.2018 do 24.03.2020.

7. Žalobca v závere odôvodnenia uviedol, že žalovaný bol vyzvaný k dobrovoľnému plneniu prostredníctvom predžalobnej výzvy, na ktorú žiadnym spôsobom nereagoval. Žalovaná suma, tak doposiaľ nebola uhradená a žalobca sa musel so svojim nárokom obrátiť na súd. Preto si zároveň uplatňuje okrem istiny aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 24.02.2021 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 18.02.2021).

8. K žalobe predložil žalobca dôkazné listiny a to: zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2013, výpis žalovaného z obchodného registra SR dostupný na internete, výpis z účtu s názvom A. J. od 1.1.2013 do 16.12.2020, predžalobnú výzvu zo dňa 18.02.2021 aj s podacím lístkom, úrokové sadzby ECB.

9. Súd vydal dňa 09.03.2021 platobný rozkaz proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú, rozporoval tvrdenie žalobcu, že by predmetný spotrebiteľský úver mal byť bezúročný a bezpoplatkový. Všetky tvrdenia žalobcu, považuje za zrejme účelové v snahe obohatiť sa na úkor žalovaného.

10. K tvrdeniu o hrubom porušení jeho povinností pri zisťovaní bonity klienta, v dôsledku čoho má byť úver bezúročný a bez poplatkov, uviedol, že táto námietka je neopodstatnená. K tomu uviedol, že žalovaný overuje bonity dlžníkov nielen dotazovaním klientov (žiadateľov o úver), ale najmä dopytovaním v Registri úverov, v registri EOS KSI a u Sociálnej poisťovne. Rovnako aj v tomto prípade sa žalovaný dopytoval vo vyššie uvedených inštitúciách. Jednotlivé lustrácie vzťahujúce sa na žalobcu je žalovaný schopný v konaní preukázať.

11. Žalovaný má zato, že pri uzatváraní zmluvy dodržal všetkú zákonom vyžadovanú odbornú starostlivosť a tvrdenia žalobcu, že žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti hrubým spôsobom, považuje za zrejme účelové. K uvedenému predložil listinné dôkazy:

- Výpis žalobcu z registra EOS KSI (lustrácia k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX),
- Výpis žalobcu z registra Sociálnej poisťovne (lustrácia k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX),
- Výpis žalobcu z registra SRBI (Spoločný register bankových informácií) (lustrácia k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX).

12. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný nedodrжал ďalšiu náležitosť § 9 ods. 2 písmena a) citovaného zákona (druh spotrebiteľského úveru) v predmetnej úverovej zmluve uviedol nasledovné: Druh zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia (zmluva o úvere „konsolidácia“). V bodoch 3.1 a 3.2 zmluvy o úvere je presne špecifikované, aký úver bol žalobcovi poskytovaný. Okrem toho žalobca o predmetný druh úveru sám požiadal, a to písomnou žiadosťou o úver zo dňa 26.11.2013. Vyjadrenie,

že teda nepoznal druh úveru, je preto zjavne nepravdivé a účelové. Žalobca svojim podpisom na zmluve o úvere potvrdil, že mu boli poskytnuté informácie z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetný Formulár hneď v prvej informácii uvádza, že ide o poskytnutie bezúčelového úveru a ďalej ho špecifikuje. Ako dôkaz na preukázanie zákonného postupu pri vymedzení druhu spotrebiteľského úveru predložil žiadosť o úvere zo dňa 26.11.20213 a formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Zároveň poukázal na niektoré rozhodnutia OS Prešov zaoberajúce sa obdobnou problematikou.

13. Pokiaľ ide o uvedenie adresy veriteľa (predávajúceho), na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, poukázal žalobca na to, že zmluva o úvere v článku 1. obsahuje adresu žalovaného a to uvedeným celého obchodného mena, sídla, identifikačného čísla a zápisu v Obchodnom registri príslušného okresného súdu. Poukázal na text obchodných podmienok a reklamačný poriadok, prístupné na internetovej stránke www.postovabanka.sk <<http://www.postovabanka.sk>> a na viaceré rozhodnutia Krajských a Okresných súdov SR, ktoré sa dotýkajú predmetnej otázky, v zmysle ktorých spôsob označenia adresy v obchodných úverových zmluvách je správny a štandardný. Z takéhoto označenia sa spotrebiteľ v prípade reklamácií musí vedieť orientovať, na koho sa má obrátiť s akoukoľvek požiadavkou týkajúcej sa úverovej zmluvy.

14. Pokiaľ ide o celkovú čiastku úveru, zmluva o úvere žalobca uviedol, že zmluva o úvere obsahuje predmetný údaj, a to v jej bode 3.1, kde je zreteľne uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Okrem toho je pre spotrebiteľa výhodné, že presne vie, koľko uhradí nad rámec istiny úveru (celková výška nákladov spotrebiteľa) a teda, o koľko predmetný úver „preplatí“.

Z hľadiska účelu zákona o spotrebiteľských úveroch bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. Priemerný spotrebiteľ aj s priemerným vzdelaním si totiž vie sčítať predmetné dva údaje, a to celkovú výšku nákladov spotrebiteľa, ktorú musí zaplatiť a výšku úveru, ktorá mu bola poskytnutá. Tieto údaje sú v zmluve o úvere uvedené bez akýchkoľvek pochybností.

Dikcia zákona o spotrebiteľských úveroch nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou tak ako to tvrdí žalobca, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Zákon taktiež celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom nedefinuje ako násobok počtu splátok a výšky splátok, od ktorého sa má odpočítať poskytnutá istina úveru. Celkové náklady spojené s úverom podľa ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmluvy o úvere boli definované ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

15. Zmluva o úvere obsahuje správnu výšku celkových nákladov spotrebiteľa, a teda aj správnu výšku RPMN. Žalobca uzatvoril poistený úver so Základným súborom poistenia. Podmienky poistenia upravujú Obchodné podmienky úveru nasledovne:

11.1. „Ustanovenia tohto článku sa použijú v prípade, ak Klient v Návrhu prejavil svoj záujem o Poistenie...“.

11.3. „S uzatvorením Poistenia je spojená povinnosť platiť náklady spojené s Poistením, ktorých výška je uvedená v Sadzobníku poplatkov a v Poistnej zmluve PU. Ak si Klient vybral Poistenie, súhlasí s tým, že akékoľvek náklady spojené s Poistením sú súčasťou splátky úveru.“

11.4. „Vo vzťahu k zvolenému poisteniu [Základný súbor Poistenia alebo Komplexný súbor Poistenia] Dlížník vyhlasuje, že sa oboznámil a vyjadruje súhlas s príslušnou poistnou zmluvou a poistnými podmienkami Poistovne, ktoré sú uvedené v bode 11.1, ...“.

16. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca uzatvoril poistenie na základe vlastného slobodného rozhodnutia. Poistenie nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Dikcia zákona je pritom jednoznačná. Do celkových nákladov tak podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch patria:

- všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere;

- náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Zákonodarca použil podmieňovací spôsob pre zakotvenie povinnosti započítať náklady na poisťné do celkových nákladov úveru. Zo znenia zákona: ak spotrebiteľ musí, aby získal, je dôvodný jediný správny záver, a to tak podľa logického ako aj gramatického výkladu, a síce, že ak spotrebiteľ nemusí navyše úver poisťiť, aby ho získal, nie je zákonom daná povinnosť započítať náklady na poisťné do celkových nákladov úveru.

17. Keďže poisťenie úveru nebolo podmienkou úveru a jeho suma bola spočítaná s anuitnou splátkou úveru, pre výpočet nákladov spojených s úverom nemožno disponovať so sumou 136,07 EUR, ale len s anuitnou splátkou úveru (t.j. bez poisťného). Vzhľadom na predmetné tak výpočet žalobcu nie je pravdivý a nekorešponduje so skutkovým stavom a platnou právnou úpravou. Pritom výšku poisťného žalobca poznal zo Sadzobníka poplatkov, kde je pre úvery nad 5.000,- EUR stanovené mesačné poisťné. K uvedenému žalobca predložil a to Obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov prístupné na internetovej stránke www.postovabanka.sk <<http://www.postovabanka.sk>>.

K uvedenému v závere žalovaný uviedol, že žalobca poznal výšku celkových nákladov, výšku mesačnej splátky, počet mesačných splátok, výšku zmluvného úroku, termín konečnej splatnosti úveru, výšku RPMN banky. Vedel, koľko z toho, čo zaplatí, prípadne na príslušenstvo (nakoľko bolo vyjadrené celkovou výškou nákladov spotrebiteľa) a nemohol mať žiadne pochybnosti o výške svojho záväzku a ani (teoretické) pripustenie správnosti výpočtu iných skutočných hodnôt celkovej výšky nákladov spotrebiteľa tak ako to prezentuje žalobca, na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť. Úlohou zákonnej úpravy je zabezpečiť, aby spotrebiteľ vedel posúdiť rozsah svojho záväzku, čo v tomto prípade rozhodne bolo dodržané.

18. K tvrdeniu žalobcu, že zmluva o úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN, žalovaný uviedol, že toto tvrdenie žalobca žiadnym právnym relevantným spôsobom nepreukázal. Dal súdu do pozornosti rôzne výpočtové kalkulačky dostupné na internete, ktoré však nezodpovedajú právnej úprave času uzatvorenia zmluvy o úvere, preto sú pre daný súdny prípad nepoužiteľné. Internetové kalkulačky neposkytujú úplné a presné výpočty, sú orientačným nástrojom, ktorý počíta RPMN len informatívne a nemožno na ne hľadiť ako na záväzný dôkaz. Navyše, štruktúra výpočtu RPMN aj prostredníctvom takýchto internetových kalkulačiek sa v čase mení v súvislosti s vývojom definície výpočtu RPMN podľa v danom čase platnej právnej úpravy. Aj v tejto súvislosti poukázal na niektoré rozhodnutia Okresných súdov SR zaoberajúcej sa problematikou. V závere uviedol, že pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet RPMN, podľa jeho názoru, všetky predpoklady použité na výpočet RPMN predmetná zmluva obsahuje. Žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval, ktoré konkrétne predpoklady použité na výpočet RPMN zmluva o úvere (a to aj z hľadiska účelu zákona a ochrany spotrebiteľa) neobsahuje. Na druhej strane, je zrejmé, že žalobca predpoklady použité na výpočet RPMN zo zmluvy o úvere vyčítal, keďže ich sám použil pri svojom výpočte RPMN, hoci právne irelevantným spôsobom.

Ani z uvedených dôvodov preto predmetný spotrebiteľský úver žalobcu nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. V súvislosti s hodnotením postavenia priemerného spotrebiteľa pri posudzovaní úkonov a postupov v danom spore žalobca citoval stanovisko Európskeho súdneho dvora v rozsudku zo dňa 12.01.2006, sp. zn. C-361/04, vo veci Claude Ruiz - „Picasso“, v ktorom je okrem iného uvedené aj nasledovné: „Priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“, pričom upozornil na to, že tento model je platný pre všetky výrobky bez ohľadu na druh. Toto tvrdenie vo všeobecnosti môžeme považovať za platné, avšak ak by sme šli viac do hĺbky, predsa len nie je možné obísť skutočnosť, že miera pozornosti priemerného spotrebiteľa je z predmetového hľadiska ovplyvnená druhom tovaru/služby, o ktorú ide. Pozornosť spotrebiteľa závisí aj od povahy a najmä od finančnej hodnoty kupovaného tovaru, či služby, nakoľko priemerný spotrebiteľ si určite dôkladnejšie premyslí kúpu motorového vozidla za niekoľko tisíc eur, ako výrobku nepatrnej hodnoty. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom

vzťahu. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 07.02.2018, ktorým rozhodol o rozpore ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. s Ústavou Slovenskej republiky. Zároveň žalovaný dodal, že Krajský súd Trenčín sp. zn. 19Co/3/2019 v rozsudku uviedol: „Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá, nemôže prekračovať limity stanovené zákonom pre všetky zmluvné strany.“

20. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odôvodnenia odporu žalovaný popiera, aby žalobca mal akýkoľvek nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko mu tento nárok nevznikol, keďže žalobca neplnil ani bez právneho dôvodu a ani na základe neplatného právneho úkonu. Zároveň má za to, že žalobca vierohodne nepreukázal svoje tvrdenie o identifikácii ním tvrdeného bezdôvodného obohatenia, z tohto dôvodu svoje bremeno dôkazu neunáša dostatočne a zákonom predpokladaným spôsobom. Žalobca v konaní nepreukázal, že predmetné bankové účty (žalovaný poukazuje na najmenej deväť rôznych bankových účtov uvedených vo výpise z úverového účtu žalobcu), z ktorých bolo žalovanému plnené, patrili žalobcovi (dôkazné bremeno v tomto prípade znáša žalobca, nie žalovaný) a rovnako nepreukázal, že by finančné zdroje nachádzajúce sa na týchto bankových účtoch (pokiaľ žalobca nie je vlastníkom uvedených bankových účtov) patrili žalobcovi (dôkazné bremeno aj v tomto prípade znáša žalobca, nie žalovaný). Prítom v prípade, pokiaľ by v konaní bolo, naopak, preukázané, že za žalobcu plnila (splátky úveru) tretia osoba (tretie osoby) a nie on sám, potom podľa ust. § 534 Občianskeho zákonníka „Kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne“. To znamená, že v prípade, ak za žalobcu poskytovala plnenie žalovanému tretia osoba (tretie osoby), bola na poskytovanie tohto plnenia zaviazaná v zmysle ust. § 534 Občianskeho zákonníka, a teda nikdy nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia medzi žalobcom a touto treťou osobou v zmysle ust. § 454 Občianskeho zákonníka. Režim ust. § 534 Občianskeho zákonníka preto v praxi vylučuje použitie ust. § 454 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda k bezdôvodnému obohateniu (teoreticky) došlo, došlo k nemu na úkor osoby, ktorá plnenie reálne žalovanému poskytla. Žalobca však v konaní nepreukázal, že touto osobou bol práve on žalobca. Aktívne vecne legitimovaná vo vzťahu k žalovanému potom môže byť iba osoba, ktorá plnenie, ktorého právny dôvod príp. odpadol, reálne žalovanému poskytla. Pre úplnosť žalovaný poukázal na to, že z výpisu z úverového účtu (hoci je vedený na meno žalobcu), ktorý predložil žalobca, nemôže žiadnym spôsobom vyplývať, že jednotlivé splátky úveru uhradil skutočne žalobca, nakoľko sa jedná o inkasný - úverový (systémový, technický) a nie bežný účet žalobcu, t.j. všetky položky tohto výpisu sú plusové (kreditové), t.j. svedčia o peniazoch, ktoré na úverový účet boli prijaté (nevedno však odkiaľ), iba položky súvisiace s čerpaním úveru sú mínusové, t.j. svedčia o peniazoch, ktoré z úverového účtu boli odoslané.

V závere odôvodnia žalovaný vzniesol námietku premlčania s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1 a § 103 ods. 1 Občianskeho zákonníka. K tomu uviedol, že nakoľko bola žaloba podaná dňa 25.02.2021 jeho prípadné právo na vydanie akéhokoľvek bezdôvodného obohatenia, ktoré teoreticky vzniklo pred dňom 25.02.2019 sa premlčalo. S poukazom na vyššie uvedené dôvody v odpore žalobca navrhoval žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu plnú náhradu trov konania. K odporu predložil dôkazné listiny a to:

Žiadosť o úver zo dňa 26.11.2013, Obchodné podmienky pre úver - šikovná rezerva, reklamačný poriadok Poštovej banky. a.s., sadzobník poplatkov, výpis žalobkyne z registra EOS KSI (lustrácia k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX), výpis žalobcu z registra Sociálnej poisťovne (lustrácie k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX), výpis žalobcu z registra SPBI (Spoločný register bankových informácií) (lustrácia k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX).

21. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaného v odpore týkajúce sa overovania bonity (schopnosti spotrebiteľa splácať úver) uviedla, že zo strany žalovaného ide len o formálne opísanie postupu bez uvedenia, ako bola posúdená bonita žalobkyne. Žalovaný síce poukazuje aj na relevantné listiny („dáta dopytu Sociálna poisťovňa“ a „dáta dopytu SRBI“), ale aj listiny bez vypovednej hodnoty („dáta dopytu EOS zo dňa 07.04.2015“) vo vzťahu k posudzovaniu schopnosti žiadateľa o úver splácať úver, avšak z jeho vyjadrenia nevyplýva záver, ako takto získané údaje (najmä údaje o výdavkoch a príjmoch) vyhodnotil a k akému výsledku dospel vo vzťahu ku schopnosti žiadateľa o úver splácať úver, ktorý má byť poskytnutý v určitej výške a splácaný mesačnými splátkami v určitej výške. Vyjadrenia žalovaného sú vágne a neurčité bez akejkoľvek zmienky o konkrétnych záveroch preverovania bonity žalovaných. Neexistuje žiadny konkrétny výstup o výsledku posudzovania schopnosti splácať úver. Navyše žalobkyňa žiadne listiny ohľadne posudzovania bonity doručované neboli.

22. Účelom posudzovania bonity, t. j. schopnosti splácať úver je ochrana samotného veriteľa pred nezodpovednými dlžníkmi tým, že im úver neposkytne vôbec, alebo napr. že im ho poskytne v nižšej sume, na dlhšie obdobie s nižšou splátkou, s lepším zabezpečením... a tiež ochrana dlžníka pred poskytnutím úveru, ktorý nebude vedieť splácať. K tomu žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 7Sžo 61/2015 zo dňa 28.06.2016 a na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn.: 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, v ktorom v bode 28 Krajský súd dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12,EU:C:2014:190), v ktorom sa posudzovalo dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53)(bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti A. B.).

23. Zákonná povinnosť posudzovať schopnosť splácať úver spolu so sankciou za porušenie tejto povinnosti (nemožnosť úver jednorázovo zosplatiť) a za hrubé porušenie (bezúročnosť úveru) trvá od 01.01.2013 upravením a doplnením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ aj žalovaný formalisticky preukázal, že si zaobstaral listiny s cieľom posúdiť schopnosť splácať úver a následne k nijakému konkrétnemu posúdeniu s konkrétnym výsledkom nedošlo, ide o hrubé porušenie tejto jeho povinnosti.

24. Žalobkyňa má naďalej za to, že v zmluve o úvere nie je uvedená náležitosť „druh spotrebiteľského úveru“. Opisné vyjadrenie použitia úveru (bod 3.1 a 3.2 zmluvy o úvere) nepovažujeme za dostatočné pre záver, že náležitosť sa má v zmluve o úvere nachádzať.

Druh spotrebiteľského úveru má byť jasná a určitá informácia v zmluve o úvere (nie v žiadosti, či inom formulári) a nemožno si ju zo zmluvy o úvere „iba“ vyvodzovať. Ekonomická teória dáva v tomto smere podľa názoru žalobkyne odpoveď aj k problematike druhu úveru. Príklad poukázala na niektoré relevantné webové portály, ktoré sa zaoberajú touto problematikou, s ktorých vyplýva, že pokiaľ žalovaný neuviedol druh spotrebiteľského úveru priamo v zmluve o úvere, ide o nesplnenie zákonných kritérií.

25. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa uzatvorila poistenie na základe vlastného slobodného rozhodnutia, považuje žalobkyňa za skresľujúce. Mala na výber, ale iba z dvoch súborov poistenia. Z obsahu zmluvy (ako aj z obsahu žiadosti) vyplýva, že možnosť poistenie odmietnuť reálne neexistovala. V predmetnej zmluve o úvere z bodu 3 jasne vyplýva, že žalobkyňa mala pri žiadosti o úver iba možnosť si vybrať, či má záujem o „základný súbor poistenia“ alebo „komplexný súbor poistenia“. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa síce mala na výber z dvoch súborov poistenia, avšak v konečnom dôsledku musela jedno z nich uzatvoriť za tým účelom, aby vôbec došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere resp. za tým účelom, aby mohol byť úver poskytnutý za podmienok daných žalovaným, pretože nebolo možné uzatvorenie zmluvy o úvere bez poistenia. V predmetnej úverovej zmluve bol teda žalovaný povinný uviesť aj celkové náklady spojené s poskytnutým úverom. Žalobkyňa má za to, že ak žalovaný poskytol úverový rámec vo vopred stanovenej výške, bol povinný tiež uviesť aj celkovú cenu poskytnutého úveru, ktorú v konečnom dôsledku žalobca zaplatí za poskytnutý úverový rámec. Spotrebiteľ musí byť pred uzatvorením úverovej zmluvy informovaný o skutočnosti, v akej výške preplatí požadovaný úver, t.j. akú výšku odplaty poskytovateľ požaduje za poskytnutý úver. Táto povinnosť v tomto prípade splnená nebola.

26. Informácia o výške odplaty, resp. informácia o celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom je pre spotrebiteľa jednou z najdôležitejších informácií, ktorá mu musí byť poskytnutá na to, aby si spotrebiteľ vedel porovnať výhodnosť, resp. nevýhodnosť ponúkaného úveru. RPMN predstavuje percentuálne vyjadrenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. V prejednávanej veci bol žalovaný povinný uvádzať pri uzatváraní úverových zmlúv skutočnú RPMN.

27. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyňa uviedla, že všetky úhrady na predmetný úver boli hradené výlučne z jej peňažných prostriedkov. Spôsob akým boli jednotlivé splátky hradené je irelevantný. Zmluvnou stranou bola výlučne žalobkyňa, ktorá platila mesačné splátky iba v dobrej viere v

zákonnosť postupu žalovanej banky, čo je preukázané výpisom z účtu. Žalovaným podsúvaná aplikácia § 534 OZ v spojení s § 454 OZ je nesprávna, nakoľko k žiadnemu pristúpeniu k záväzku žalobkyne zo strany tretej osoby nedošlo, ani nebola jej povinnosť plniť nahradená niekým iným. Ide o vykonštruované a nepreukázané tvrdenie žalovanej banky, ktoré nemožno aplikovať na tento prípad.

28. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania aj túto žalobkyňa považuje za neodôvodnenú a bližšie neodôvodnenú. Má za to, že jej nárok je uplatnený v celom rozsahu v rámci premlčacej doby. Začiatok plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia totiž nemôže nastať skôr ako je súdom právoplatne judikované porušenie zákona (bezúročnosti a bezpoplatkovosti), ktoré zakladá nárok na reštitučnú náhradu spotrebiteľa. K tomuto stanovisku dala žalobkyňa do pozornosti súdu Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.04.2021 vo veci C-485/19, LH c/a Profi Credit Slovakia s. r. o. Výrok 1.: Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Na základe vyššie uvedeného navrhuje žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

29. Žalovaný v duplike naďalej zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odpore, tvrdenia žalobkyne považuje za účelové v snahe obohatiť sa na úkor žalovaného. Námietku žalobkyne o tom, že žalovaný hrubo porušil svoju povinnosť, keď nepostupoval pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou považuje za neopodstatnenú. Žalovaný overuje bonity dlžníkov nielen dotazovaním klientov (žiadateľov o úver), ale najmä dopytovaním v Registri úverov, v registri EOS KSI a u Sociálnej poisťovne. Rovnako aj v tomto prípade sa žalovaný dopytoval vo vyššie uvedených inštitúciách. Jednotlivé lustrácie vzťahujúce sa na žalobkyňu žalovaný priložil v prílohe tohto vyjadreniu. K tomu uviedol, že z informácií v systéme žalovaného vyplýva, že tento pred poskytnutím úveru postupoval s odbornou starostlivosťou, preveril bonitu žalobcu a zistil nasledovné:

- žalobcom deklarovany pomer a príjem žalobcu žalovaný overil z externého nezávislého zdroja (Sociálna poisťovňa) a akceptoval priemerný vymeriavací základ pre výpočet príjmu žalobcu vo výške 560,- EUR, t.j. nižší ako uvádzal žalobca v zmluve o úvere, resp. v žiadosti o úver,
- žalovaný mal navyše pri vyhodnocovaní bonity žalobcu rovnako k dispozícii aj prehľad o inkase (čistej) mzdy žalobcu (na výplatu) na ním určený bežný účet vedený u žalovaného, a to za obdobie od 01/2013 do 09/2013, t.j. čistý príjem žalobcu,
- v rámci posudzovania mal žalovaný k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch žalobcu (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií (SRBI),
- podľa dát z registra EOS KSI nemal žalobca v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy,
- žalobca si uvádzal rodinný stav vydatá,
- finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 5.500,- EUR na 6 rokov s mesačnou splátkou 136,07 EUR vrátane poistenia.

Je preto zrejme, že žalovaný pred poskytnutím úveru postupoval s odbornou starostlivosťou, keďže v čase uzatvárania zmluvy o úvere disponoval uvedenými údajmi o žalobcovi, v dôsledku čoho sa rozhodol žalobcovi úver poskytnúť. Žalovaný má zato, že pri uzatváraní zmluvy dodržal všetku zákonom vyžadovanú odbornú starostlivosť a tvrdenia žalobcu, že žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti hrubým spôsobom, považuje za zrejme účelové.

30. V závere dupliky žalovaný uviedol, že na základe výzvy súdu v prílohe svojho vyjadrenia priložil konajúcemu súdu vyžiadanú kartu klienta, resp. písomného dokladu o prehľade splátok dlžníka (žalobcu) vo veci zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, a to kartu aktuálneho stavu úveru platnú k 31.03.2021. Podľa názoru žalovaného žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno. Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, a to zákonom vyžadovaným spôsobom, nebola uzavretá v rozpore so zákonom a ani mu neodporuje. Žaloba žalobcu preto nie je dôvodná.

31. Žalobkyňa reagujúc na vyjadrenia žalovaného v duplike, naďalej zotrvala na svojom vyjadrení, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, tak ako vyplýva z § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Aj keď predložil listinu, označenú ako „Report zo sociálnej poisťovne“ zo dňa

26.11.2013, z tejto však nevyplýva konkrétna výška príjmu žalobcu, a preto nemožno považovať túto listinu za relevantnú vo vzťahu k preukázaniu príjmu žalobcu.

32. Žalovaný v podanom vyjadrení tvrdí, že mal pri vyhodnocovaní bonity žalobcu k dispozícii aj prehľad o inkase mzdy žalobcu (na výplatu), jedná sa o listinu označenú ako „PREHĽAD OBRATOV od 01.01.13 do 01.12.13“. Na hlavičke tejto listiny sa však uvádza dátum 24.09.2021, z čoho možno dospieť k záveru, že žalovaný zrejeme túto listinu nemal k dispozícii pri skúmaní bonity žalobcu, t.j. v čase pred uzatvorením zmluvy.

Rovnako žalovaný predložil aj listinu označenú ako „VÝPIS Z REIGISTRA KLIENTSKÝCH INFORMÁCIÍ“. Z uvedenej listiny nie je možné zistiť dátum vyhotovenia, a teda nie je zjavné, či bola táto listina vyhotovená pred uzatvorením predmetnej Zmluvy o úvere, kedy mal žalovaný povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou. Navyše na základe tejto listiny, ktorá je tvorená súborom strán, nemožno ani s určitosťou identifikovať, koľko úverov mal žalobca v čase uzatvorenia, nakoľko obsah tejto listiny je nezrozumiteľný a neprehľadný. Žalobkyňa má za to, že v prejednávacom prípade žalovaný neskúmal dostatočne bonitu žalobcu ako úverového klienta v súlade s ustanoveniami vzťahujúcimi sa na túto povinnosť, nakoľko:

- doposiaľ neuviedol ani to, akým matematickým výpočtom dospel k tomu, že žalobca bol schopný splácať predmetný úver vo veriteľom stanovenej výške splátky a
- nepredložil ani žiadne doklady preukazujúce výšku výdavkov žalobcu, na základe ktorých mal dospieť jednak k objektívnemu obrazu o finančnej situácii žalobcu, ako aj k záveru o schopnosti/neschopnosti splácať predmetný úver v stanovených mesačných splátkach.

33. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v čase schvaľovania predmetného úveru mala 3 maloleté deti voči ktorým mala vyživovaciu povinnosť (vyplýva z listiny označenej ako „Rodné listy detí žalobcu“). Žila v spoločnej domácnosti s manželom a 3 deťmi, avšak zo Zmluvy o úvere nevyplýva, že by žalovaný skúmal výšku príjmu manžela, resp. jeho majetkovú situáciu, hoci sa v Zmluve o úvere uvádza, že rodinný stav dlžníka je „vydatá“, Mala nesplatený úver - Zmluva o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.04.2013 (mesačná splátka 25,62 Eur). Tento úver bol splatený až dňa 10.12.2013 (uvedené vyplýva z listiny označenej ako „Zmluva o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.04.2013 spolu s potvrdením o splatení pohľadávky z úveru zo dňa 10.12.2013“).

Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 21.10.2021 vyplýva, že akceptoval priemerný vymeriavací základ pre výpočet príjmu žalobcu vo výške 560,00 Eur.

K tomu žalobkyňa na vysvetlenie uviedla, že suma životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z. Zákon o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bola ku dňu 01.07.2013 vo výške 198,09 Eur na plnoletú fyzickú osobu, 138,19 Eur na ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu a 90,42 Eur na nepľnoleté dieťa, čo by malo byť pri žalobcovi s rodinou minimálne 607,54 Eur mesačne (198,09 Eur + 138,19 Eur + 90,42 Eur + 90,42 Eur + 90,42 Eur).

Po uhradení splátky úveru vo výške 136,07 Eur by žalobkyňu s rodinou neostala ani suma životného minima.

Navyše pri tomto výpočte do jej výdavkov nezahrnula ani základné mesačné výdavky na domácnosť a iné, keďže žalobca si už s odstupom časom nespomína na konkrétnu výšku mesačných výdavkov, čo by ešte viac navýšilo rozdiel medzi príjmami a výdavkami.

Za tohto stavu je nutné úver podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

K tomuto tvrdeniu uviedla podporné rozhodnutia zaoberajúce sa otázkou nedodržania postupu s odbornou starostlivosťou a to rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn.: 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, rozsudok v Banskej Bystrici, sp. zn.: 11CoCsp/2/2021 zo dňa 25.02.2021.; rozsudok v Trenčíne, sp.zn.: 5CoCsp/4/2021 zo dňa 31.03.2021, a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. : 33 Cdo 2178/2018 zo dňa 25.07.2018.

34. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.11.2021, ktorého sa zúčastnila žalobkyňa a PZ strán sporu. Žalobkyňa v účastníckej výpovedi uviedla, že o skutočnosti, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedela prostredníctvom internetu, kde sa kontaktovala na spoločnosť FENIX a táto ju informovala o danej problematike, a to v mesiaci január 2021. V nasledujúcom mesiaci sa kontaktovala telefonicky o ďalšom možnom postupe. Do tohto obdobia nemala problém so splácaním úveru, tento celý splatila. Uvedené informácie poskytla súdu z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovaným. Dodala že má ukončené stredné ekonomické vzdelanie a napriek tomu bez odborného vysvetlenia zo strany spotrebiteľského združenia FENIX, by nemala vedomosť o bezdôvodnom

obohatení. Vzhľadom na uvedené má za to, že jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, titulom uhradených splátok mesačne po 136,07 Eur za obdobie od 05.03.2018 do 24.03.2020, vo výške 3.303,36 Eur s príslušenstvom je dôvodný.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

40. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

41. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

42. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

43. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

45. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa §13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

46. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

47. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

48. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

49. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

50. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

51. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 27. 11. 2013 uzatvorená Zmluva o úvere - konsolidácia pod č. XXXXXXXXXXXX, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorej obsah nemala žalobkyňa možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvu uzatvorila žalobkyňa ako nepodnikateľka. Zmluva je písaná malým nahusteným písmom a ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Predmetná úverová zmluva je aj absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Keďže ide aj o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou úpravou, a to zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia zmluvy v spojení s úpravou uvedenou v § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, súd v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa na tieto vzťahy aplikoval právnu úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku.

52. V konaní nebolo sporné tvrdenie žalobcu, že na základe predmetnej úverovej zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 5.500,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať mesačne po 136,07 eur s dátumom prvej splátky 15. 12. 2013, s dátumom splatnosti k 15. 11. 2019, s počtom splátok 72, výškou úrokovej sadzby 19,00 %, priemernej RPMN 19,35 %, RPMN 20,75 % a celkovou výškou nákladov 3.685,72 eur. Žalobkyňa predmetný úver splatila vo výške 9.844,39 eur a to za obdobie od 15. 12. 2013 do 24.3. 2020, čo vyplýva z výpisu z účtu žalobkyne priloženého k žalobe. Tieto skutočnosti neboli v konaní sporné. Sporné bolo tvrdenie žalobkyne, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. a/, c/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 citovaného zákona. Žalovaný namietal aj aktívnu legitimáciu žalobkyne s tvrdením, že nie je zrejmé, či práve žalobkyňa plnila jednotlivé splátky úveru, ktoré mali byť uhrádzané najmenej z 9 rôznych bankových účtov, či tieto sú účtami žalobkyne.

Súd preto podrobil predmetnú spotrebiteľskú zmluvu preskúmaniu v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

53. Po preskúmaní Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle vyššie citovaných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Pokiaľ sa týka námietky žalobcu, že zmluva neobsahuje náležitosti zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverovej zmluvy, súd má zato a v tomto prípade sa stotožňuje s právnym posúdením žalobcu tejto konkrétnej zmluvnej podmienky v

úverovej zmluve, že ročná percentuálna miera nákladov je v nej uvedená nesprávne, a to v neprospech žalobcu, ako spotrebiteľa. K uvedenému súd uvádza nasledovné:

54. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom musia byť vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 zákona č. 129/2010 Z. z. a tak významnosť tohto údaje pre spotrebiteľa a tým aj dôraz na spotrebiteľa opoznatelné uvedenie tohto údaje v zmluve vrátane predpokladov na jeho výpočet a spôsob jeho výpočtu, spočíva v tom, že ročná percentuálna miera nákladov je základný porovnávací údaj, ktorý spotrebiteľovi umožňuje jednoduché porovnanie nákladov na úver, o ktorom spotrebiteľ uvažuje, s nákladmi na úvery, ktoré ponúkajú iní poskytovatelia spotrebiteľských úverov. Jeho nesprávne uvedenie, či pre spotrebiteľa neidentifikovateľný spôsob jeho výpočtu, či neidentifikovanie konkrétnych údajov, ktoré k výpočtu sú použité, narušuje prístup spotrebiteľa k výkonu tohto jeho práva, prípadne jeho ekonomické správanie tak, že tento môže bez dostatočnej informovanosti urobiť rozhodnutie, ktoré by inak neurobil.

55. V posudzovanej spotrebiteľskej zmluve nie je správne uvedená RPMN, je uvedená len samotná výška RPMN 20,75 %, pričom v zmluve nie sú vôbec uvedené predpoklady na výpočet RPMN, čo je potrebné posudzovať rovnako, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec. V súvislosti s týmto právnym posúdením predmetnej neprijateľnej zmluvnej podmienky súd poukazuje na závery rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci C - 448/17 L., na ktoré v odôvodnení žaloby tiež žalobca poukazuje, vychádzajúc z ktorých rovnako, ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere, sa musí posudzovať situácia, keď zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo má rovnaké dôsledky, ako keby RPMN v zmluve nebola uvedená vôbec. To nasvedčuje v prospech oprávnenosti požiadavky žalobcu, že z hľadiska dotknutej náležitosti pre záver o jej danosti sa vyžaduje nielen uvedenie výslednej hodnoty RPMN, ale tiež jej matematický výpočet znázornený prostredníctvom nielen všeobecného vzorca pre jej výpočet, ale priamo vzorca s doplnením konkrétnych údajov k výpočtu použitých.

56. Súd má zato, že RPMN má byť bankou uvedená presne a určito, nakoľko táto predstavuje celkové náklady spojené s úverom, a teda do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Vzhľadom k tomu ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako je uvedená v zmluve uzavretej medzi účastníkmi nie je možné rešpektovať. Súd zistil, že nesprávny výpočet RPMN žalovaným spočíval v tom, že do konečného výpočtu neboli započítané všetky náklady (náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver). Takýto výpočet RPMN nie je v súlade ani so smernicou 2008/48/ES z 23. 4. 2008, v ktorej sa vyslovene uvádza, že celkové náklady spotrebiteľa zahŕňajú všetky náklady súvisiace so Zmluvou o úvere. Aj keď žalovaný namietá žalobcom vykonaný spôsob výpočtu RPMN v odôvodnení žaloby s tvrdením, že internetové kalkulačky sú len orientačným nástrojom, ktorý počíta RPMN len informatívne, súd orientačne pristúpil ku kontrole výpočtu RPMN uvedeným spôsobom a zistil nasledovné:

RPMN poskytnutého úveru podľa prepočtu prostredníctvom interaktívnej kalkulačky pre výpočet RPMN vedenej na stránkach Ministerstva financií SR je vo výške 21,35 % a podľa kalkulačky pre výpočet RPMN vedenej na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR je vo výške 23,93 %, pričom pri vstupných údajoch uvádzaných v žiadosti o poskytnutie úveru a v samotnej úverovej zmluve vychádza výsledná zaplatená suma 9.797,04 eur a nie 9.844,39 eur, akú sumu žalobkyňa za obdobie od 1. 1. 2013 do 16. 12. 2020 žalovanému splatila. Ako už bolo vyššie uvedené, žalovaný v zmluve o úvere uviedol RPMN banky vo výške 20,75 %. Nevyšpecifikoval, akým spôsobom k tomuto výpočtu dospel a aké konkrétne predpoklady použil pre výpočet RPMN, súd teda v závere konštatuje, že v Zmluve uvedený údaj o hodnote RPMN je nesprávny, žalobkyňa ako spotrebiteľka, bola uvedená do omylu a vyvolalo to u nej domnienku výhodnosti úveru, čím bolo narušené ekonomické správanie spotrebiteľa. Súd má zato, že žalovaný zámerné uviedol do zmluvy nižšiu výšku RPMN v porovnaní s jej skutočnou hodnotou vypočítanou podľa výšky úveru a hlavne podľa počtu a výšky splátok. Zákonodarca jednoznačne stanovil povinnosť subjektu poskytujúceho spotrebiteľský úver uviesť v zmluve presný údaj o hodnote RPMN, pričom na túto povinnosť poukazujú opakovane súdy SR v rámci svojich rozhodnutí. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že v predmetnej Zmluve absentuje správny údaj o hodnote RPMN,

a preto predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2, písm. j zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

57. Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že ročná percentuálna miera nákladov je uvedená nesprávne, v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Súd konštatuje, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. Preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že žalovaným poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

58. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že predmetný spotrebiteľský úver nespĺňa náležitosti § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z., teda že nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru, s týmto tvrdením sa súd nestotožňuje. Poukazuje na text samotnej úverovej zmluvy, kde je uvedený druh úveru hneď v záhlaví Zmluvy označenom ako „zmluva o úvere, konsolidácia“, zároveň v bode 3.1 a 3.2 predmetnej zmluvy je presne špecifikované, aký úver bol žalobkyňi poskytnutý. Súd sa pri tomto hodnotení stotožňuje s obranou žalovaného uvedenou v odpore, v ktorom uvádza, že žalobkyňa o predmetný druh úveru sama požiadala písomnou žiadosťou o úvere zo dňa 26. 11. 2013 a svojím podpisom na zmluve potvrdila, že boli jej poskytnuté informácie z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorom sa uvádza, že ide o poskytnutie bezúčelového úveru a ďalej ho špecifikuje.

Na základe uvedeného je zrejmé, že nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že v Zmluve absentuje údaj týkajúci sa druhu spotrebiteľského úveru, takže v danom prípade nie je úver bezúročný a bez poplatkov pre rozpor s ustanovením § 9 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona.

59. Dokazovaním nebolo preukázané ani ďalšie tvrdenie žalobkyne, žeby predmetný spotrebiteľský úver nespĺňal náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že v zmluve chýba uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, je potrebné zohľadniť skutočnosť, že veriteľ nevystupoval v predmetnej zmluve v pozícii predávajúceho. Žalovaný ako veriteľ a druhá zmluvná strana je v zmluve riadne a úplne označený vrátane jeho adresy, s uvedením celého obchodného mena, sídla, identifikačného čísla a zápisu v Obchodnom registri príslušného okresného súdu. Z doterajšej známej judikatúry súdov SR je zrejmé, že takéto označenie adresy sídla veriteľa je postačujúce na prijímanie reklamácií zo strany spotrebiteľov. Ak teda zmluva neuvádza adresu veriteľa v spojení s možnosťou uplatniť na nej reklamáciu alebo sťažnosť, nejde o taký nedostatok, ktorý by mal mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

60. Súd sa nestotožnil ani s ďalším tvrdením žalobkyne o ďalšom dôvode, pre ktoré je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, a to že žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a následne že v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, nakoľko pri posudzovaní bonity - schopnosti splácať úver žalobkyňou, hrubo porušil povinnosti v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Z dôkazných listín predložených žalovaným súd vzal za preukázané, že žalovaný overoval bonitu žalobkyne nielen dotazovaním od nej, ako od klientky, ale aj dopytovaním v Registri úverov a v Registri EOS KSI a Sociálnej poisťovni, z ktorých zistil, aký bol priemerný mesačný príjem žalobkyne, aké boli jej inkasné a iné výdaje za obdobie od januára do septembra 2013, aké boli jej úverové záväzky. Z týchto údajov žalobca vlastne vychádzal pri vypočítavaní výšky úveru a určenej mesačnej splátky. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný nebral do úvahy tú skutočnosť, že bola živiteľkou troch detí a nezisťoval príjem jej manžela, nebolo žalobkyňou preukázané, navyše tieto údaje bola povinná poskytnúť veriteľovi ona, ako klientka. Pokiaľ ich neposkytla, banka nemala odkiaľ tieto údaje možnosť zistiť. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalobkyne, že žalovaný predložil súdu dôkazné listiny o zisťovaní bonity nie s dátumami ku dňu poskytovania úveru, nakoľko z reportu zo Sociálnej poisťovne predloženého žalovaným súd zistil, že tento bol vyhotovený k dátumu 26. 11. 2013. Súd zároveň z aktuálneho stavu úveru zistil, že žalobkyňa si pravidelne plnila svoju povinnosť uhrádzať úver v dohodnutých mesačných splátkach, k 15. 3. 2020 úver splatila, čím bola preukázaná jej schopnosť a solventnosť predmetný úver splácať v takých splátkach, aké jej boli vypočítané a určené bankou, teda poskytovateľom úveru. Z uvedeného je zrejmé, že banka správne posúdila jej bonitu pri poskytovaní úveru a odhadla schopnosť žalobkyne tento úver - istinu aj s príslušenstvom riadne splatiť.

61. Aj keď sa súd nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne o vyššie uvedených dôvodoch, pre ktoré je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, teda že tento nespĺňa náležitosti § 9 ods. 2 písm. a/, c/ zákona č. 129/2010 Z. z., a § 7 ods. 1 citovaného zákona, s poukazom na závery uvedené v bodoch 54. až 57. odôvodnenia tohto rozsudku (RPMN) je nutné konštatovať, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil

na úkor žalobkyne, nakoľko predmetný spotrebiteľský úver nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona (nesprávne uvedené RPMN, čo má za následok, akoby táto RPMN uvedená nebola), a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b citovaného zákona je nutné spotrebiteľský úver posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

62. Čo sa týka žalovaným vznesenej námietky nedostatočnej aktívnej legitímácie žalobkyne v tomto konaní, súd túto námietku hodnotí ako nedôvodnú a pre posúdenie daného nároku len za účelovú. Ako z prehľadu aktuálneho stavu úveru predloženého samotným žalovaným vyplýva, predmetný úver bol žalobkyňou splatený v celom rozsahu. V čase jeho splácania žalovaný nespochybňoval, žeby jednotlivé splátky úveru boli uhrádzané žalobkyňou a tvrdenie, že boli uhrádzané z rôznych účtov nevyvracajú tú skutočnosť, že boli to účty žalobkyne. To potvrdzuje aj dôkaz predložený žalobkyňou - výpis z účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX za obdobie od 1. 1. 2013 do 16. 12. 2020 s názvom A. J..

63. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania žalovaným, súd považuje túto za nedôvodnú a žalovaným za bližšie neodôvodnenú. Z dokazovania, hlavne z výpovede žalobkyne na pojednávaní dňa 24. 11. 2021, zistil a vzal za preukázané, že jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je uplatnený v celom rozsahu v rámci premlčacej doby. Začiatok plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže nastať skôr, ako je súdom právoplatne judikované porušenie zákona (bezúročnosti a bezpoplatkovosti), ktoré zakladá nárok na reštitučnú náhradu spotrebiteľa. K tomuto stanovisku súd vychádzal z rozsudku Súdneho dvora EÚ z 22. 4. 2021 vo veci C-485/19, LH c/a Profi Credit Slovakia s. r. o. (viď bod 28. odôvodnenia tohto rozsudku), čo citoval advokát žalobkyne v texte). Žalobkyňa sa o tom, že sa žalovaný na jej úkor obohatil, dozvedela v januári 2021 (žalobkyňa do 24. 3. 2020 úver riadne splácala bez vedomosti o tom, že zaplatením splátok nad istinu úveru sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohacuje) po kontaktovaní so spotrebiteľským združením Fénix, ktorým jej boli poskytnuté informácie o tom, že žalovaný sa na jej úkor obohatil, takže od tohto obdobia začína plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 26. 2. 2021, bola podaná v zákonnej 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehote v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa ustanovení § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka bola žaloba podaná aj v objektívnej 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, teda v konkrétnom prípade od toho-ktorého dňa zaplatenia jednotlivých splátok žalobkyňou nad rámec istiny, ktorých vydania sa žalobkyňa v tomto konaní domáha, a to od obdobia 5. 3. 2018 do 24. 3. 2020. K tomu je potrebné uviesť, že žalovaná nerozporovala výšku žalobkyňou splatených splátok nad rámec istiny, ani výšku žalovanej sumy. Rozporovala samotný nárok žalobkyne s tvrdením, že predmetný spotrebiteľský úver nie je bezúročný a bez poplatkov.

64. Na základe vyššie uvedených skutočností po zistení, že spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 27. 11. 2013 neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver je teda so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov, súd vzal za preukázané, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný, a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

65. Podľa výpisu z účtu žalobkyne a podľa žalovaným predloženého aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 3. 2021 súd vzal za preukázané, že žalobkyňa uhradila po podpise predmetnej úverovej zmluvy na účet žalovaného sumu 9.844,39 eur. Úver bol poskytnutý vo výške 5.500,- eur. Keďže je bezúročný a bez poplatkov, rozdiel sumy medzi poskytnutou istinou a preplateným úverom je vo výške 4.344,39 eur, o ktorú sumu sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.303,36 eur a to za obdobie od 5. 3. 2018 do 24. 3. 2020, teda za obdobie dvoch rokov spätne od podania žaloby na súd, teda v zákonnej objektívnej aj subjektívnej premlčacej lehote. Bolo tak preukázané, že zaplatením sumy nad istinu poskytnutého úveru sa žalovaný bezdôvodne obohatil, preto súd rozhodol, že žalovaný je povinný žalobkyňi vydať bezdôvodné obohatenie vo výške, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

66. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

67. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z. z. platného a účinného ku dňu 27. 11. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

68. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia, resp. vydania bezdôvodného obohatenia predžalobnou výzvou zo dňa 18. 2. 2021, pričom žalovaného vyzvala na plnenie v lehote do 23. 2. 2021. Žalovaný dobrovoľne k zaplateniu žalovanej sumy nepristúpil, preto súd priznal žalobkyni ňou požadované zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc dňom nasledujúcim po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve, teda dňom 24. 2. 2021.

69. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej súd priznal v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení plnú náhradu trov konania voči žalovanému, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.